

NAŠE NOVINY

21. ledna 1997 - 1 (182)

Nezávislý třebaňský občasník

Masopust poosmé

Už poosmé v novodobé historii Zadní Třebaně se bude v sobotu 8. února konat oslava masopustu. I tentokrát ji připravují Naše noviny. Program bude odstartován ve 13.00 na místní návsi, kde řevnicko-třeboňský spolek ochotníků předvede tradiční masopustní frašku. Její součástí bude kramářská píseň v podání řevnického Divadla Pod popelníci. Poté se za doprovodu muziky vydá vsí průvod maškar. Večer se ve 20.00 koná ve Společenském domě zábava, na které bude vyhlášen Král masopustu. Hraje Těhusk, návštěvníci se mohou těšit na tombolu. Vstupné 30 korun. Den nato, v neděli 9. února, pořádají NN od 14 hodin v »kultúráku« tradiční dětský karneval. (mf)

Sbírka pro Zámeček

Starosta Revnic Jan Kadlec by rád v roce 1997 vyhlásil sbírku na opravu zdejšího Zámečku. Jakou formou by měla probíhat zatím není jasné. „Uvažoval jsem o vytištění historických pohledů Revnic, či o zavedení bankovního konta,“ řekl pro NN Kadlec. „Vím ale, že pouze peníze našich obyvatel nestačí,“ dodal. Proto se letos počítá jen s opravou střechy. Město se také chystá vybudovat další etapu plynofikace pro západní část Revnic, na niž poskytná 10 milionů společnost Středoevropská plynárenská. Dalším cílem v roce 1997 je rekonstrukce skládky u hřbitova, rekonstrukce kanalizace a dostavba Domu pečovatelské služby. (pš)

Škola v Radiožurnálu

OVlivní PARLAMENT TŘEBAŇSKOU JEDNOTŘÍDKU?

Zajímavý telefonický rozhovor se odehrál před pár dny mezi ředitelkou zadnotřeboňské základní školy Boženou Musilovou a Z. Vákrčkovou z ranního vysílání Radiožurnálu Českého rozhlasu. Jeho zkrácený záznam otiskujeme. *Paní učitelko, právě v těchto dnech se jedná o státní rozpočet, o kapitole školství. Kdybyste měla před poslanci vystoupit a zdůvodnit, proč by pe-*

něž pro školství mělo být víc, jaký by byl váš hlavní argument?

Víte, já mám takovou celoživotní představu: Školství bude ideální tehdy, až bude ve školách přesně 50 % učitelů mužů a 50 % žen. A pokud by se toho jakýmkoliv opatřením dalo dosáhnout, myslím si, že by to našim dětem prospělo nejvíce.

Kdyby se toho mělo dosáhnout, tak by se muselo asi dosáhnout větší mzdy, protože učitelé ze školství utíkají. Vy učíte už téměř dvacet let - jaký byl váš první kantorský plat?

Učím osmnáctý rok a v roce 78 jsem brala 1.600 Kč hrubého. Ale v přepočtu na současný reálný nástupní plat mi vychází, že je to přibližně stejně - ostatně už ani tenkrát polovina učitelů rozhodně ve škole nebyla.

Když jsme u těch peněz, kterých je opravdu málo, co jste museli omezit, co jste dětem nemohla koupit do výuky?

To nejdůležitější, co jsme museli omezit, bylo to, že se nemohla naše malotřídka rozšířit až do čtvrtého ročníku. Rodiče z toho byli velmi zklamáni, děti také a myslím si, že pokud krácení rozpočtu bude pokračovat, nedočkáme se slíbeného rozšíření ani letos.

Kdybyste teď dostala větší finanční obnos - co byste dětem koupila, jakou pomůcku, co by jim udělalo největší radost?

V první řadě bychom pořizovali sportovní vybavení, protože potřebujeme, aby děti měly více pohybu, aby kompenzovaly sezení ve škole. Potom také hudební pomůcky, myslím si, že hudební výchova na školách zaznamenává trvalý mímý úpadek. V neposlední řadě bychom dokoupili dost hraček do školní družiny. Zaznamenal Petr Musil

Na zasněžené svahy nad Zadní Třebaně se v minulých dnech vypravili místní školáci. Na saních i lyžích to svištělo jedna radost! Foto E. Malá

Co bude s lávkou?

Obnova lávky mezi Hlásnou a Zadní Třebaně je stále otevřenou otázkou.

Ač byli hlásnotřeboňští radní opět na okresním úřadu v Berouně žádat o část finančních prostředků na opravu zdevastované lávky, nebyla jim pomoc přislíbena. Lávka, jejíž stav statik označil za zncklidňující, si bude muset na nový kabát počkat. Obec peníze na její rekonstrukci nemá. (šm)

Na Brdech s lyžemi

Příznivá sněhová nadílka vedla členy zadnotřeboňského Klubu českých turistů k uspořádání celodenního výletu na běžkách.

Všichni jsme se těšili, protože tenio výšlap se nám líbil již před několika lety. V sobotu dopoledne nás deset »zdatných běžců« vyvezla lokálka na Vižina. Zde velitel uřčil směr pochodu tak zajímavě, že jsme se ocitli přímo uprostřed kaolinového lomu. I když se tím běh poněkud zpomalil, uznali jsme, že i důkladné poznávání okolí je pro náš turistický vývoj nepostradatelné. Po krátkém hledání jsme narazili na správnou stopu, která nás vedla vzhůru na hřebec. Pro některé to přeci jen byla větší zátěž, a tak jsme po určitém úseku vždy chvíli odpočívali. Na vrcholku, těsně před napojením na hřebcovou stopu, jsme poobědvali.

Naš »komisař pro oheň« Zdeněk Frydřich byl vzorně připraven. V batohu nesl otep tříštek, papírový karton a dokonce skládací vidlici na opékání vuřtů. Oheň hořel během chvíle a vuřty se slaninou vaněly po celém lese. Jako zákusek byly výborné jablkové křížaly, které všem nabídla Věra Vokálová. (Dokončení na straně 6)

Hipča na kriminálce

Nového šéfa mají od ledna karlístejnští policisté. Jejich dosavadní velitel - Radek Hipča - odešel do služeb berounské kriminální služby.

„Práce kriminalisty mě lákala už dlouho,“ sdělil NN Hipča. „Rád si ji vyzkouším naostro, v praxi. Snad se mi mé představy splní,“ dodal. Novým šéfem karlístejnských strážců zákona, je bývalý Hipčův podřízený Petr Procháčka. (šm)

Házenkáři už hrají

Vítězně vkročili řevničtí »národní« házenkáři do nové sezony. Protože venku zuří na středočeské poměry až nezvykle krutá zima, odbylo si družstvo dorostenců úspěšnou letošní premiéru v pražské hale na Děkanec.

Tři zápasy 2x15 minut sehráli se stejným soupeřem - celkem Zatec, který je ve svém kraji na druhém místě. Šlo o dobrého sparringpartnery na rozehrávání, vyzkoušení systému a odhalení nedostatků před jarním mistráky. Revnice vedené mimořádně trenérem J. Holým, který zaskočil za Šefla a krajíce ve složení: Kořmíek, Bakos, Petr Hartman, Kubát, Šefl, Jan Harman, Kriek a Smetana, Zatec postupně porazili 12:6, 10:9 a 11:9. Jaroslav Holý

Prima TV ve Třebani

NOVÁ TELEVIZE ZAHÁJILA ZKUŠEBNÍ VYSÍLÁNÍ

V lednu začala Prima TV (dříve TV Premiéra) zkušební vysílání na 7. kanálu z provizorních vysílačů antén na kopci Cukrák.

Jak pro NN uvedl vedoucí technického úseku televizní stanice Mrvík, zkušební vysílání s výkonem 5 kW potrvá 2 měsíce. „Na 7. kanálu vysílá TV Nova z Plzně a z Klínovce. V případě, že by 7. kanál byl námi z Cukráku rušen, bude zamítnut nebo přesunut jinam. Pokud rušení nebude, výkon poroste do 20 kW.“ Podle našich informací vyzářovací diagram provizorních antén zasahuje směrem na Ričany, nikoli ku Třebani. Jinými slovy do konce zimy neuvídí diváci ze Zadní Třebané na 7. kanálu nic, teprve po odsouhlasení 7. kanálu všemi institucemi (po ukončení zkušebního provozu) bude signál přiveden na antény »trvalé«, které již budou signál směřovat nejen k Benešovu, ale i do údolí Berounky. Vysílač Prímy na Cukráku umož-

ňuje přenášet zvukový doprovod dvoukanalově, vzhledem k jednoduchému anténnímu systému však zvuk během zkušebního vysílání uslyšíme z Cukráku jen monofooně.

Na své vysílače Prima distribuuje signál prostřednictvím pozemních reléových tras a satelitu (přibližně 60 menších vysílačů). Využití satelitu k individuálnímu příjmu ze satelitu přímo do domu stále visí ve vzduchu. V jednání je společné užívání digitálního balíku CTe, Kabel plus film, Prímy a pravděpodobně i dalšího českého TV subjektu. Budoucí stav musí respektovat autorská práva a smluvní vztahy s mezinárodními organizacemi obhospodařujícími filmové archivy nebo distribuujícími nejnovější kinohity. TV stanice musí tímto organizacím odvádět poplatky za celý vyzářovací diagram použitého satelitu. Umožní-li sledovat své programy pouze na území jednoho státu (například prodejem dekódovacích karet pouze občanům své země), platí autorská práva jen za tuto zemi. Satelitní tv. stanice jako PRO7 nebo SAT1 by měly platit za zemi mezi Irskem a Tureckem a od Španělska po Ural. Když by Prima chtěla vysílat stejně, musela by za tato území také zaplatit, i když třeba francouzských diváků ochotných sledovat americký film v češtině by bylo pár. Z finančních důvodů si to žádná česká TV společnost nemůže dovolit. Nákladná by byla i výroba a distribuce dekódovacích karet. Prima TV má zájem hlavně o pozemního diváka, ne o satelitního, i když zmíněný projekt českých televizí by mnohému napomohl. Prima se ale placenou televizí stát nechce, ráda by byla dostupná i nejluchším obyvatelům - pomocí vysílačů pozemních. **Vilém Šedivý**

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, členáři NN,

dovolte, abych ještě jednou popíral všem hodně zdraví a úspěchů v roce 1997.

Po šesti měsících shánění byla konečně vytipována multikára s pluhem za přijatelnou cenu a tím pádem by se měl markantně zlepšit stav chodníků a komunikací v zimním období v naší obci. V současné době probíhají administrativní úkony.

Situace ohledně Ostrova zůstává nezměněna, tj. nabídka k odkoupení části Osirova obcí Z. Třeban byla připomínkována obecním úřadem a zastána p. Gabrielovi. Nyní čekáme na jeho reakci.

Při posledním zasedání starostů dne 10. ledna byl přítomen i ředitel komunálních služeb Beroun p. Filip, který si stěžoval, že dosavadní systém vyvážení popelnic (evidence pomocí kódu) je ztrátový a že se zřejmě počínaje 2. kvartálem '97 vrátí k původnímu způsobu, tj. k paušálnímu ročnímu poplatku. Dle jeho sdělení připadá na naši obec průměrně 6,47 ks popelnic na jeden svoz. Tento údaj jsem ihned zpochybnil.

V současné době jsme v jednání s EKOS Revnice, kteří připravují zcela odlišný systém a dle jejich prvotních informací se zdá jako výhodný. O výsledku jednání vás budu informovat.

Dále bych chtěl upozornit na skutečnost ohledně prodeje propan-butanu v naší obci. Posledním lednem nám končí smlouva s Progasem a od 1. února bude naším dodavatelem firma BP Czech republic. Z těchto důvodů NEBUDE od 29. 1. do 4. 2. včetně v naší provozovně prodáván PB. Stavající lahve si Progas odveze a BP si dodá své. Výměna lahví za plné bude probíhat jako vždy. Žádám proto naše zákazníky, aby si výměnu zajistili do 28. ledna. Od 1. 2. jsou ceny náplní tyto: 2 kg - 45 Kč; 10 kg - 145 Kč; 33 Kg - 430 Kč. Uvedené ceny jsou včetně 5 % DPH.

Lubomír Schneider, starosta Zadní Třebané

Školka děkuje

Všem sponzorům, kteří přispěli finančními i věcnými dary na vánoční nadílku, děkují děti z mateřské školy v Zadní Třebani.

Alena Frydriřhová

Co se děje...

* Zápis do 1. třídy ZŠ v Zadní Třebani bude ve středu 5. 2. od 12.00. Kódice budoucích prvňáčků budou pozváni dopisem. **Božena Musilová**

* Prvně v novém roce se před pár dní sešel kroužek Šikulků. Zahájili jsme sánkováním, zdožením stromku pro ptáčky a hlavně návštěvkou předtančení na dětský karneval, jenž se koná 9. 2. **Emá Malá**

První v novém roce

Cástku 500 Kč poukázali na Fond pro povznesení Zadní Třebané (FPZT), spravovaný Našimi novinami Monika Frydriřhová a Karel Musil. Stali se tak prvními dárci v roce 1997. Další 20 Kč přidala příznivkyňe NN ze Revnice, která si nepfála být jmenována.

FPZT vznikl v březnu 1996 po dohodě NN s jejich pražskými spolupracovníky. Až dosud na něj přispělo několik desítek Třebských i chatařů. Dnes je na něm už 8.820 korun. Vybrané peníze budou po dohodě s obecním úřadem použity ve prospěch Zadní Třebané. Přispět je možné u Marie Kloubkové, 267 29 Zadní Třeban 23. (mf)

Krásný vánoční dárek

DALI ZADNOTŘEBAŇSKÉ ŽŠ RODIČE, DĚDEČKOVÉ A BABIČKY

Onen dárek třebské školce dali i ostatní příbuzní a vůbec všichni, kteří se sešli na druhé aukci obrazů.

Výstavu si prohlíželo na sedmdesát dospělých i dětí a pečlivě zvažovali, které z obrazů si vyberou pro dražbu. Většina obrázků našla kupce; ty skutečně vynikající si vybralo více zájemců. O ně se pak rozpoutal opravdový, nelitostný dražební souboj. Všichni kupující věděli, že získané peníze jsou určeny na nákup školních potřeb, temperových barev, sluchátek pro individuální výuku matematiky, češtiny apod.

Cenu nejvyšší vydraženého obrazu vyhnali soupeřící zájemci ze 70 až na 400 Kč. Celkem bylo nabídnuto 68 obrazů, většina se prodala. Čistý zisk převyšil očekávání a dosáhl částky 3 111 Kč. Peníze byly předány na účet místního úřadu.

Vedení školy děkuje všem obětavým a bojovným sponzorům a blahopřeje úspěšným mladým umělcům, kteří svými prací přispěli k lepšímu vybavení školy. Omlouváme se za opomenutí vyhlášení vítězné rodiny, která měla na výstavě nejpočetnější zastoupení. Přihlásili se ona rodina dodatečně,

může si vybrat odměnu z posledních zbylých obrázků zdarma. Ostatní obrazy doplní školní galerii. **Petr Musil**

Kronika je skvělá

Zadnotřebská škola má svou kroniku. V zelených deskách se na vyjimatelných listech objevuje vše, co kdy bylo publikováno - především v Našich novinách - o škole.

Vedle článků týkajících se školní tematiky, lze v kronice nalézt i zájmany o zajímavých akcích, které tento vydávající ústav podnikl nebo kterých se zúčastnil. Ty nejzajímavější - např. dražby obrázků dětí, jejich bestáky, nadílky, turistické pochody, ale i bystří zdravotní kroužek vedený Pt. Kloubkovou - jsou zachyceny na fofografích. To vše dotváří kresby začků, jejich písemné projevy a vyprávění.

V zelených deskách je díky ředitelce Boženě Musilové (její autorce) malý životopis školy v Zadní Třebani. Ač jiráskovsky netučný - přesto hezvný, za kouknutí stojí. (šm)

Z konšelstva

Obecní zastupitelstvo Zadní Třebané se poprvé v novém roce k jednání sešlo 9. ledna:

- zastupitelstvo se rozhodlo, že v letošní sezoně nebude provozovat rekreační chatičky na Ostrově,
- ve věci budoucnosti rekreačního a sportovního areálu na Ostrově zatím k posunu nedošlo, protože se jeho majitel k návrhům OZ zatím nevyjádřil,
- podle informací okresního úřadu v Berouně bylo ze státního rozpočtu pro náš region uvolněno 8,6 milionu korun jako dotace na dopravní obslužnost. V porovnání s loňským rokem se jedná o více než stoprocentní nárůst,
- účelová dotace na školství a výkon státní správy by měla letos dosáhnout výše 53.600 korun,
- v minulých dnech začal pro potřeby obecního úřadu pracovat fax. **Jiří Petříš, člen OZ**

Hasiči chtějí omladit

V silně kritickém duchu se nesla zpráva starosty Sboru dobrovolných hasičů Zadní Třeban Josefa Zemana přednesená na výroční valné hromadě tohoto spolku.

„Činnost podle Zemana stagnuje a na přípravě akcí SDH se podílejí stále stejní členové. „Pochybují, že v dohledné době dojde ke zlepšení.“ řekl. K oživení dění je podle starosty nutné získat nové členy a obnovit činnost dětského kroužku. (mf)

Stánek byl otevřen

Znovu otevřena byla v minulých dnech trafika na třebském nádraží, která byla několik měsíců mimo provoz.

Podle Dany Rybákové, která zde prodává, je otevřeno v pondělí až pátek od 4.30 do 9.00. „Časem provoz rozšíříme.“ řekla. K dostání jsou noviny, časopisy, cigarety a drobné občerstvení. (mf)

Daleko nedejel

V sobotu 11. ledna v jednu hodinu ráno se pokusil zloděj odcizit osobní automobil jednoho zadnotřebského občana.

S vozem daleko nedejel, a to nejen proto, že byl v podnapilém stavu. Přesto se mu po odhalení jeho snah podařilo utéci. Záhy ho však, i dle popisu svědků, karleještí policisté zastavili. Dvacetiletý mladík z Letů na verdikt vyšetřovatelů čeká. (šm)

Středy pro figuru

V Zadní Třebani znovu začalo posilovací cvičení pro dámy.

Už při letošní první hodině, která se jako vždy konala v SD U Marhoulka, sportovkyně ocukly výhody nových sedacích podložek a hlavně zrekonstruované a zatím dokonale podlahy v sále. Ve středu ve 20.00 jsou vítány také nové mladé i starší dámy, které mají radost z pohybu a záleží jim na figuře a dobré duševní i fyzické kondici. (šm)

Vzpomínka

Dne 24. ledna uplynou tři roky od úmrtí našeho drahého manžela a tatínka, pana JOSEFA NĚMCE.

S láskou vzpomínají manželka a dcery.

Vážený pane Francle, pro mne neobvyklou formou musím reagovat na Váš článek o Dřeváčích z Oberlichtbucht, který jste napsal do vánočního Magazínu NN.

Já jsem rodák z Hořovic, kde jsem se narodil v roce 1924 - asi o osm let dříve, než vy ve Zdicích. Do školy jsem do roku 1939 chodil v Počaplech, kde učila Vaše teta.

Počaply byla obec, kam ve 20. letech přesunovala tehdejší Pražská železářská společnost válcovny plechů z Teplic, a to včetně dělníků, kteří dělali v Teplicích. Šlo o Němce, pro které PZS postavila známou kolonii a kteří se až do roku 1935, kdy se začalo rozrůstat hitlerovské a henleinovské hnutí, jehož cíle jsou dostatečně známy z procesu v Norimberku, chovali vcelku normálně. Ne tak po roce 1938, kdy pan Henlein formuloval tzv. Osm karlovarských bodů, o nichž věděl, že je žádná vláda nemůže přijmout, ale o nichž věděl, že jsou formou nátlaku na Francii a Anglii, kde pomoci tzv. páte kolony už vedli válku proti Evropě a později proti světu. Jako čtrnáctiletý chlapec jsem už leccos vnímal a pamatuji se velmi dobře na pohřeb finančníka p. Křepelky z Králova Dvora, kterého ti »hodně« Němci zastřelili ve službě na státní hranici. Nebyl bohužel jediný.

Po vyhnaných Němcích zůstaly na Sumavě (i jinde v pohraničí) kvetoucí vesnice a města. Po komunismu a komunistech už najdete už jen ruiny. Obraz znaru a beznaděje. Foto NN M. Frýd

Vážený pane Nováku, pozorně jsem si přečetl Váš otevřený dopis, jehož kopii mně poskytl redakce NN. Když jsem psal Dřeváčky z Oberlichtbucht, nečekal jsem pošlesk čtenářů - spíš jsem je chtěl vyprovokovat k zamýšlení a k překonání názorových stereotypů na některá »bílá místa« české minulosti. A to se mi zřejmě podařilo. Těší mne, že argumentujete vcelku věcně, seriózně a nikoliv urážkami, výhrůžkami. I s touto formou ohlasu mám zkušenosti.

Ale k věci. Dřeváčky z Oberlichtbucht jsou autobiografická povídka, kterou skutečně napsal život. Povídka je literární útvar a není možné, jak na mně žádáte, do ní všchnout některé souvislosti, které předcházely odsunu či vyhnaní Němců z pohraničí. Zároveň předestírám, že jsem uvítal přijetí česko-německé deklarace a pokládám ji za úspěch české i německé diplomacie. V Zemských novinách ze začátku prosince 1996 byste našel můj článek, kde o tom píšu a dodávám, že mi ani trochu nevdá, že proti Deklaraci brojí komunisté, Sládkovi republikáni a špičky Landsmanchaftu.

Nyní ale k onomu »poličku«, který jsem údajně zasadil pamádce čsl. odbojářů z let 1938-1945. Ne, to neberu! Už proto ne, že jsem měl svého táta za války v koncentráku. Sice přežil, ale vrátil se s podlomným zdravím a po válce jako těžký invalida pár let živil a také jen smutně číral na praktiky tzv. revoluční spravedlnosti (mezi něž patřil i »odsun«) a které v konečné fázi v roce 1949 dostihly i jeho. Tehdy musel do tváně zlikvidovat špičkový chov poštovních holubů, aby náhodou nemohl posílat americkým imperialistům špionážní zprávy... Ujistuji Vás (a také i čtenáře NN), že jsou mi dob-

Otevřený dopis

PRO P. VRATISLAVA FRANCLA, PRAGHATICE

V září 1938 došlo k podpisu ostudné Mnichovské dohody, kde ČSR byla dikátem a zrazena celou Evropou (vč. SSSR) nucena odstoupit v termínu 6 dní tzv. Sudetentland. Tehdy se Němci radovali, že konečně mohli »Heim im Reich« a české obyvatelstvo - pokud se nepřihlásilo k Němcům - bylo nuceno doslova utéct. Co si ti lidé mohli vzít s sebou a jak to dostat do vnitrozemí, to nikoho nezajímalo. Ze Třebaně to byl pokud vím p. Otrádovec a rodina moji zemřelé manželky z devíti dětmi, kteří bydleli na siračím domku ČSD v Tušimicích. Protože byl tchán dělník ČSD, dostali »protektivně« 1 vagon tzv. uhlák - otevřený, kam naložili vše, co se tam vešlo vč. páru koz a 5 dětí a odjeli drahou - koncem září s dětmi 10 - 14 let do Zdic, kde »bydleli« v tom vagonu, než se rodina sešla a než dostali náhradní domek v Karlštejně ve směru na Srbsko. Že by měli čas rovnat si dřeváčky a panenky - o tom se nikomu ani nesnilo, a také to nikdy Němci neoznačili jako etnickou čistku. Jak

dlouho pro zřímavost trvalo tzv. vyhnaní? Záběry známe i teď z tehdejších filmových novin. Nechtěl ale dojem, že by byli nějak zdrzeni, prohráli přeci válku a po rozhodnutí Postupimské konference jeli tam, kam je to tak táhlo.

Celé jejich jednání k Čechům je doufám stále v živé paměti, začínaje uzavřením vysokých škol, systematickým vyvražďováním českého národa, přes plán arcivraha Heydricha na vyklizení prostoru Čech a Moravy, rozkradení majetku tehdejší ČSR, které bylo vyčísleno (ne odhadnuto) na 450 miliard předválečných Kč, což při tehdejšímu kursu 7 Kč/1 DM činí bratru 65 miliard DM, přes zavlékání mladých lidí na nucené práce do Reichu a další škody, které nám ti hodní Němci bez jediného slova omluvy a náhrady byl jen 1 Kč napáchali. V těchto dnech došlo k podpisu Dohody mezi ČR a SRN, která se údajně zaměřuje na budoucnost, ale kde je ze strany Sudetsků největší poprask proto, že by chtěli, abychom je snad sem se slavoobrádnou vzali zpět a snad jim ještě zaplatili i to, co oni sami Čechům v roce 1938 ukradli.

Váš článek, pane Francle, považuji za políček těm, kteří od roku 1938 až do konce války na své kůži trpěli křivdy, jichž se jejich nadřazená rasa na nás dopustila. Jsem už dost starý, abych chtěl válčit boj, který je zcela zjevně prohraný. Nezdá se mi ale správné, že přes dřeváčky vytažete a na sentimentální strunu hráete německou písníčku bez toho, abyste napsal o tom, proč vůbec k odsunu došlo a jakých zločinů se ti pánové, kteří s německou důkladností dovedli rovnat dřeváčky, ale neměli žádně výhrady k vyvražďení Lidic (kam se po-áely ty panenky tamních dětí, ale i ty děti?). Ležáků a dalších vesnic od Atlantiku až po Ural. Nás, kteří to ještě pamatujeme, je čím dál méně, a považoval bych za správnější, aby o tom všem se neba-vilo než celý národ tíská pocit, že jsem těm hodným Němcům ublížil, zatímco opak je pravda. Nechci vyvolávat nenávisť, ale s pravdou bychom měli zacházet jako s pravdou, za niž statisíce lidí položily svoje životy. To samozřejmě nic nemění na faktu, že Němci jsou velmoc, jichž je osmkrát tolik co nás, ale minimum úcty k našim obětem bychom si i od takové velmoci zasloužili. Vždyť naše ztráty na lidech v porovnání s počtem obyvatel byly největší v Evropě (mimo SSSR). Jiří Novák

Odsun byla chyba

VRATISLAV FRANCL ODPOVÍDÁ JIŘÍMU NOVÁKOVÍ

ře známa historická fakta kolem Mnichova, fašistické okupace, o čsl. odboji, národních obětech za války, ale také o oněch bílých místech našich poválečných dějin. Při této příležitosti si dovoluji opravit Vaše tvrzení. Není pravda, že se co do počtu válečných obětí ČSR řadila hned ze SSSR. Např. Poláci nebo Jugoslávci měli podstatně větší ztráty (přepočtené na procento původního počtu obyvatel). Ale to není podstatné.

Ve svém otevřeném dopise píšete o tragické smrti příslušníka čsl. finanční stráže pana Křepelky, kterého káse na hranici zastřelili zjanauzovaní henleinovci. Byla to i tenkrát nezákonnost. Pak přišel Mnichov, vyhnaní Čechů ze Sudet a vypukla válka se všemi ukrutnostmi. Po válce v letech 1945-1946 bylo vyhnané či odsunuto z bývalé ČSR asi tři milióny Němců. Hlavním motivem tohoto aktu byla prevence, aby se v budoucnosti už nikdy nic z toho nemohlo opakovat! Souhlasíte se mnou pane Nováku? Mělo to svou nespornou logiku, když naši politici tenkrát za přizvukování nejšpičkovějšího národa slibovali a očekávali, že jen se zbavíme Němců, pak vypukne ten pravý blahobyt pod záštitou »velkého slovanského bratra« (rozumí se Stalinova SSSR). Ale chyba lávky! Cožpek se po roce 1948 na česko-německé a česko-rakouské hranici nestřílelo dál (a mnohem častěji!) až do roku 1989? Jenže tenkrát to nebyla nezákonnost jako za strážmistra Křepelky, ale zákonost: dokonce socialistická, kdy čeští příslušníci Pohraniční stráže stříleli po českých lidech. A za tohle střelení byli ještě vyznamenáváni, povyšováni a oslavováni. Divný to svět! Zkrátka - tehdy jsme se dostali takřka jako z deště pod okap. Žádný blahobyt; se ovšem nekonal.

Ironií je, že jsme k němu spíš dopomohli Němcům vyhnaným na Západ. A čeho jsme docílili? Ze jsme v roce 1945 stačili např. šumavskou vesnici Oberlichtbucht (kde zima trvá dobrých šest měsíců v roce) přejmenovat na Horní Světlé Hory, pak za rok ji totálně vysídlit a později ji i totálně zlikvidovat - dnes už je to jen místo na starých mapách. Kdysi žirné pastviny tu postupně zarostly křovím a půda zůstala bez užžitku laďem, stejně jako jinde v pohraničních horských oblastech.

Tvrdím, že odsun, tak, jak byl proveden, zvláště na venkově, bylo chybně opatření. V konečném důsledku jsme na něj doplatili my všichni - mj. i tím, že pomáhal komunistům připravit půdu k převzetí moci v roce 1948. Po Němcích pak totiž přišli na řadu čeští podnikatelé, živnostníci a zemědělci. Revoluční spravedlnost byla nenasytná a její oběti - teď už podle »Gottwaldových a Zápotočského dekretů« - byly opět vyháněny z domovů, jejich majetek konfiskován, rozkrádan... I zde, stejně jako při odsunu, resp. vyhánění Němců docházelo k tzv. excessům, včetně poprav. Vratislav Francle, Prachatice

PS: Občas se zamýšlím nad českou národní identitou a povahou. Odmítám báchorky o její hluboké dobrotě a krotkosti. Stačí zalistovat u dějepisu a přečíst si, jak to bylo s přemyslovským knížetem Jaromírem. Jinak dávám zapravdu písníkaři J. Dědečkovi, jenž napsal, že »jsem národem, který si po staletí lebedil v různých více či méně výhodných porobách«. Toto tvrzení dává zapravdu devadesát let starým veršům J. Sv. Mechara: To číši na nás z každé strany, dnes - stejně jako před věky: Že špatnými bývali jsme pány a výtečnými otroky. (V.F.)

Historii nejstarších zadnotřebských domů popisoval Arnošt Tuček v NN do roku 1994. V třináctém čísle toho roku jsme tento seriál dočasně uzavřeli vyprávěním o čp. 18 a od té doby jsme vzpomínali na jednotlivé roky v první polovině tohoto století tak, jak je zažívala naše obec. Nyní se v několika pokračováních k nejstarším domům zase vrátíme. Na řadě je čp. 19. Na statku čp. 14 hospodářil ještě na začátku třicetileté války Václav Burian (nebo také

Tipy NN

- * **Country Makers** hrají v Country klubu Beroun 24. a 25. ledna od 21 hodin.
- * **Petr Haničinec** pro vás a u vás je název pořadu, který můžete shlédnout 28. ledna v sále Zámečku v Revnicích. Pražský herec vystoupí od 19 hodin.
- * **Tradiční ples** pořádá 25. ledna ve svinařském hostinci U lípy tamní Sokol. Hraje Karavel, začátek 20.00 hodin.
- * **Ekumenický seminář**, na němž bude hovořit kapitán Armády spásy David Blowers, se koná 26. ledna od 15.30 v jídelně ZŠ Mokropsy.
- * **Country Band** koncertuje v Country klubu Beroun 31. ledna od 21 hodin.
- * **Stodola band** je program Country klubu Beroun 1. února od 21 hodin.
- * **Hop-trop** vystupují v sále České pojišťovny Beroun u příležitosti vydání dědečka vodáckých písniček »Proč bychom se netopili« 4. 2. v 19.30.
- * **Brzdaře** si můžete poslechnout v Country klubu Beroun 7. února od 21 hodin.
- * **Zimní večer s tancem** pořádá Dělnická beseda Havlíček v Lidovém domě v Revnicích 8. 2. od 20 hodin. Hraje skupina Akord, vstupné 40 korun
- * **Dětské diskotéky** pořádá každou neděli od 14.00 restaurace U Cipří v Kr. Dvořc. (pš, vš, mf)

Nejstarší domy

V ZADNÍ TŘEBANI

»Buriánek«). Ten však odtud během války i s rodinou zmizel. Snad zahynul, byl odvezen, či prostě utekl. V roce 1653 však státní komise shledala tento statek »pustým«. Proto ho karlštejnské panství obsadilo novým hospodářem, totiž Jiřím Holičem.

Pak se ale asi v roce 1661 do Zadní Třebané vrátil syn Václava Buriana, Jan. Jeho rodný statek byl zabrán a on se proto usadil v místě dnešního čp. 19. Zda si tento domek postavil, opravil či upravil, nebo jen koupil, to se opět neví. Ve světě se vyučil provazníkem a tak tu s rodinou začal toto řemeslo provozovat a jeho syn, opět Václav, narozený v roce 1659 - a zesnulý v roce 1720 - byl už zapsán do gruntovních knih panství pod jménem Seiler (německy provazník). Toto jméno pak nesla jeho rodina i nadále, přesto, že už jeho syn Vojtěch, ani vnuk Jakub, který zemřel v roce 1784, nebyli provazníci, ale vázali došky. Byli tedy doškáři. Možná ale, že si sami vyráběli i provazy potřebné k vázání došků.

Jakub Seiler už neměl syna, a tak po něm chalupu převzal jeho zeť - Václav Růžička. Ten tu zemřel v roce 1821 a opět bez vlastního mužského potomka. Měl ho sice, ale pad-

nul jako voják v napoleonských válkách. Jmenoval se - jak jinak - také Václav.

A tak stavení vyženil tesař Matěj Štefan, manžel Růžičkovy dcery, který zemřel už v roce 1830 a chalupu odkázal synovi Martinovi, rovněž tesaři. I další Štefan, tentokrát zase Václav, měl toto řemeslo. Za něho - v roce 1861 - chalupa vyhořela. Štefan ji ale znovu postavil a místo dřívější střechy doškové zřídil střechu krytou pálenými taškami. Syna neměl a nejspíš proto stavení v roce 1866 prodal krejčímu Václavu Horákovi, synu zedníka Václava Horáka z čp. 9. Ten se v roce 1907 v sebevražedném úmyslu utopil v Berounce pod Černou skalou.

(Dokončení přístě)

Arnošt Tuček

Kino Liteň

25. 1. DUNSTON: SÁM V HOTELU (USA)

Začátek 18.00 hodin.

Filmové premiéry

Lednové premiéry filmů v českých kinech:

EVITA (USA) - Madonna ve slavné rockové opeře o chudé herečce, která se vdala za budoucího prezidenta Argentiny. Lidé ji milovali a Che (Antonio Banderas) na ni vzpomínal.

GLIMMER MAN (USA) - na předměstí I. A. se vraždí. Policajt John Cole je v podezření. Steven Seagal na stopě vraha své bývalé ženy.

ODVAHA POD PALBOU (USA) - nalezne plukovník Serling (Denzel Washington) pravdu? Zaslouží si pilotka vrtulníku Karen (Meg Ryanová), která zahynula při misi v Perském zálivu medaili za statečnost?

BLÁZNIVÁ ŠKOLA (USA) - v parodické komedii přichází pedagog do školy, kde není důležité naučit, ale přežít. Studenti mu jdou po krku, sadistická ředitelka po kariéře a její kolegyně Viktorie po poklopce...

KLUB ODLOŽENÝCH ŽEN (USA) - komedie o ženách, které v nejlepších letech čekají nejhorší zkušenosti. Manželé chytají druhý dech a tři dámy jdou do boje... (šm)

Video NN

Co nového ve videopůjčovnách:

KULOVÝ BLESK (ČR, 82 min.) - česká komedie z dílny Smoljak - Svěrák o neuvěřitelné historii jedné bytové dvanáctismýřny

MURIEL SE VDÁVÁ (Austrálie, 105) - Muriel ze zapadlé vesničky se vydává uskutečnit svůj sen o svatbě s pohádkovým princem

FAVORIT (USA, 93) - komedie o přítelkyních, z nichž jedna v manželství s okouzlejším a schopným mužem postrádá dostatek vášně, a druhá přichází ve snaze ji pomoci s nečekaným návrhem... (šm)

Šušká se, že...

... režisér Václav Matějka hodlá navázat na divácky úspěšné filmy *Anděl s ďáblem v těle* a *Anděl svádí ďábla* a mluví natočit třetí volné pokračování.

Má se jmenovat *Anděl a ďábel a má se odehrávat v bordelu žhavé současnosti. Snad nevzniknou Playgirls 3!*

... *Tomášové Vorel a Hanák mají po Kamenném mostě další společný projekt.*

Autorem scénáře seriálu Dobrá banka je Hanák, režisovat by jej měl Vorel. Hlavní role mají patřit Libuši Šajránkové a Josefu Abrahámovi. (šm)

NEJMOHLO BY SE VÁM LÍBIT

Soumraku do úsvitu

HOROROVÝ SNÍMEK NEPŘÍLIŠ BOHATÝ NA DĚJ

Americký film **OD SOUMRAKU DO ÚSVITU** dokazuje, že tato země není jen rájem vrahů, zlodějů a násilníků, nýbrž také hororů. Tamní režiséři mají bujnou fantazii, o čemž svědčí i tento snímek. Větší část děje se odehrává na půdě Mexika ve špinavém baru s prostitutkami, či vlastně v pekelném hnězdě plném upírů.

Po americkém velkoměstě se toulají dva nebezpeční zločinci - bratři. Jeden je zlodějem specializujícím se na banky, druhý násilníkem a brutálním vrahem (Quentin Tarantino a George Clooney). V minulosti již byli oba několikrát ve vězení, avšak sotva se ocitají na svobodě, mají bulvární plátky s policií pohotovost. V bance zabijí několik lidí a starší ženu si vezmou s sebou jako rukojmí. Namířeno mají do Mexika, kde by na ně měl čekat jejich věřitel, jemuž musí odevzdat určitou část z ukradených peněz. Při cestě z USA zabijí na každém kroku, často bezdůvodně. Před hranicemi nastává ale problém: Jak se dostat ze země pryč? Rukojmí mezitím zabili a znásilnili, tak si shánějí nové. K tomu použijí pastora i s jeho dvěma téměř dospělými dětmi Donutí ho aby je propašoval v karavanovém voze přes hranice.

Pár kilometrů za hranicemi zastavili na opuštěném pláni. Široko daleko se nenachází nic více, než pochlybný podnik, před kterým stojí drsný muž a ne příliš vybraným slovníkem zve unavené turisty dále. Zde se měli i naši hoši za úsvitu setkat se svým kumpánem. Dovnitř šli všichni, včetně dětí. Uvítání nebylo dvakrát důstojné. Objednali si Whisky. Následovala dámská show (jednoduše řečeno - striptýz). Muži, přítomní této podívané, přimolavali, když se objevila ďábelská žena. Ohlasy z publika kina však byly jiné. Jeden muž konstatoval, že takovéto vystoupení by ho nevzrušovalo. Co se ale začne odvíjet dále, již divák zcela jistě přesvědčí, že v kině právě nedávají pouze slabší odvar z detektivky, thrilleru a easternu, ale že děj se začíná odehrávat v jiném světě - mezi přišerami, vlkodlaky a jinými pekelnými stvořeními. Plakát, který zve na tento film, dokonce hovoří

o »upírském hororu«. Z nevinných děv, barmana a spousty dalších se totiž stávají upíři. Co zbyvá teď jiného, než se začít bránit? Jinak by se i z nevinných lidí stala zvířata. Na hromadě leží spousta těl, takže by se mohlo zdát, že je po všem.

Opak je pravda. Mrtvá těla začínají opět ožívat. Stávají se z nich ohavné a slizké kusy kostí a hničícího masa, často s krvácejícími pahýly končetin, a napadají vše, co vidí. Pokud přišera potká člověka, zakousne se mu do krku. Z takto napadeného jedince se do několika minut také stává upír. Usmrtit takového tvory jde jediným způsobem. Musí se mu probodnout tělo dřevěným kolíkem, což tvůrci filmu nechávají doprovázet příslušným sténáním, křečovými pohyby, dýmem i střikající krví, před níž bránící se lidé jen stěží uskakují. I přes promyšlenost taktiky na záchranu, vyvázli pouze dva lidé živí - pastora dcera (Juliette Lewisová) a starší ze zločinců. Přišery, které přežily celonoční boj, zabilo denní světlo, jež začalo do lokálu pronikat.

Nevíme, co chtěl režisér snímku Robert Rodriguez tímto dílem říci. Nezbývá nám než konstatovat, že sice fantazii má bujnou, ale ne příliš bohatou. Svědčí o tom hlavně scénry jako vraždění upírů, které zabraly určitě bezmála polovinu filmu, a neustále se opakující stejné triky. Neshledali jsme zde nic originálního - jedná se spíše o nedokonalou pohádku okoušenou krví. Happy end se také nekonal, i když přežily jen dvě osoby - mladý sympatický zloděj, který teprve při boji s přišerami poznává lidské přátelství, a osamělá dívka, která z bojště odchází sama. I postava pastora je jen jakousi karikaturou, neboť ten ve své krizi víry neobstál a tvůrcům filmu se hodil jen ku střílení do přišer z flinty vypadající jako kříž a k výrobě svěcené vody (ta se ale takovým způsobem nesvětí). Spíše jakoby filmoví tvůrci patřili mezi znavače satanské nebo jiné sekty. Dětská diváka naštěstí zůstanou této podívané za 60 korun uchráněni. Film je totiž do osmnácti let nepřístupný.

Monika Němcčková, Vilém Sedivý

MWTV (snad) zahájí

V NABÍDCE MÁ BÝT OSM TELEVIZNÍCH PROGRAMŮ

Společnost MWTV lokal, která v minulých měsících postavila na Rovinách vysílací stožár, plánovala zahájení televizního vysílání na loňský podzim. K posunutí termínu zahájení došlo hlavně kvůli stavebnímu řízení.

Podle vedení společnosti vzniklo poslední posunutí termínu opožděním dodání komponentů z USA. Nyní je již vysílací zařízení v České republice. Ivo Kartus z MWTV lokal si myslí, že ještě tuto zimu by se zařízení mohlo spustit. „Obávám se ale, že mrazy nám nedovolí pohybovat se na stožáru, který musíme osadit anténami a natahnout tam několik kabelů. Dovolí-li nám to teploty, vidím to na 31. leden. Jestli ale mrazivé počasí bude trvat i dále, bude to obtížné, ne-li nemožné. Kabel i konektory již máme, poslední součásti dorazily mezi svátky. Teď už budeme jen vyhlížet k nebi, jak bude svatý Petr čarovat.“

MWTV nabízí ke sledování osm TV programů. Podle zákonů platných v ČR musí být mezi nimi české pozemní televize, tedy ČT1, ČT2, Prima, Nova. Pro příjem českých stanic použije MWTV jako primární zdroj signálu Cukrák pro ČT1, ČT2 a Novu a satelit pro Primu. Předností by měla být kvalitní přijímaného signálu, který je při obvyklém

příjmu v dolním Pocerouni velmi špatný, v některých případech nesledovatelný. Nabídku doplní 4 cizojazyčné satelitní programy - Eurosport, Pro 7, Sat 1 a RTL. „Průzkum ukázal, že programy, které nabízejí, jsou přijatelné pro většinu zájemců. Někteří sice chtěli španělskou nebo francouzskou televizi, ale ve srovnání s diváky, kteří dávají přednost německým stanicím, jich bylo málo,“ tvrdí Kartus. Pro příjem rozhlasu je rezervován devátý kanál, ale do provozu nebude uveden současně s televizním vysíláním - podle zájmu snad v průběhu několika let. Původně se uvažovalo i o TV infokanálu. Obecní úřady o něj předběžný zájem projeví, podle jednatele společnosti Pavla Davida „po uvedení do provozu proběhnou další jednání, v případě shody bude INFO vysílán v alternaci s některým SAT programem. Vysílání INFO bude

pro Obecní úřady bezplatné, jen výrobu pořadů by bylo třeba hradit.“

Kolik se bude platit. „Zřizovací poplatek činí 4.500 Kč za přijímač + cenu materiálu a za montáž zařízení dle interního ceníku MWTV. Celkem tedy orientačně dle rozsahu vnitřního rozvodu 5.000 až 6.000 korun a měsíční poplatek 120 korun,“ vysvětluje David a dále upřesňuje: „Při instalaci přijímacího zařízení uzavíráme smlouvu s účastníkem, již mj. řešíme i pravidelné poplatky (možnosti - měsíčně, 1/4, 1/2roční nebo roční). Jeden z účastníků si předplatil služby naší společnosti do roku 2000,“ uzavírá jednatel David.

Společnost MWTV lokal sídlí v pražské Sokolovské ulici. Od května 1995 již provozuje vysílací zařízení v Libušíně u Kladna s přibližně 80 účastníky, přičemž se neustále přihlašují další - se stejnými TV programy jako jsou nyní nabízeny na Rovinách. Dále zajišťovala dotávky systémů do Meziboří u Litvínova a do Púchova (SR). Nyní má zažádáno o licenci pro Karlovy Vary a Staré Město u Uherského Hradiště. **Vilém Šedivý**

Práce přerušeny

Kvůli silným mrazům byly přerušeny práce na opravě silnice mezi Černošicemi a Dobříšovicemi.

Podle starosty Černošic Jiřího Pergla by však k posunutí termínu ukončení práce, které je plánováno na 31. říjen, dojít nemělo. „Naopak, stavební firma se chce pokusit práce o měsíc zkrátit. Zatím byly vybudovány základy jednoho mostního pilíře,“ uvedl Pergl. K uzavření vozovky na Vrážích došlo 1. 12. poté, co byl slavnostně uveden do provozu dobříšovický most. Důvodem oprav byl sesuv půdy. Přestože byl na Vrážích umístěn zákaz jezdů, někteří odvážlivci se pokoušejí uzavřenou a neudržovanou trasu projet. (pš)

Z našeho kraje

* Výroční členskou schůzi pořádají 2. 2. fevrují zahradkáři. Na programu je zpráva o činnosti v roce '96, přednáška Ing. Charvátka a výstava nabídek semenářských a zahradnických potřeb. (pš)

* Umělé kluziště vytvořili pro bruslaře u letovské sokolovny. Kluziště, o něco větší než volejbalové hřiště, je využíváno hlavně dětmi. (pš)

* Nový systém vývozu domovního odpadu byl zaveden v Revnicích. Svoz popelnic bude provádět fa EKOS. Obyvatelé Revnic si mohou zaplatit týdně či jednotlivý odvoz odpadu (pš)

* Konkurs na místo ředitele ZŠ v Revnicích byl vyhlášen v Učitelských novinách. Zájemci se mohou přihlásit do okresního školského úřadu, jenž po uplynutí termínu vyhlásí datum konkursu. (pš)

* Tajemníkem fevrujického Městského úřadu se zkráje ledna stal starosta Cernolic M. Zima. Nahradil D. Doležalovou, jež bude do konce ledna na radnici jako technický pracovník. (pš)

Komise vybere nájemníky

DO NOVĚ POSTAVENÉHO DOMU PEČOVATELSKÉ SLUŽBY

Komise pro výběr kandidátů do nově postaveného Domu pečovatelské služby (DPS) byla v minulých dnech jmenována v Revnicích.

Sejm členů komise, jež se poprvé sešla počátkem letošního roku, upřesnilo kritéria, podle kterých

Nový provozovatel

Městský úřad v Revnicích definitivně převzal do svého vlastnictví zdejší vodovod.

Zároveň vyhlásil vítěze výběrového řízení na provozovatele vodovodu, jímž se stala teplická firma Severočeské vodovody a kanalizace (SVK). „Teplická společnost uspěla nejlépe,“ řekl fevrujický starosta Jan Kadlec. Kromě SVK se konkursu zúčastnila Vodohospodářská společnost Benešov a černošická firma Aquaconsult, jež provozuje vodovod v Letech. „Aquaconsult spravuje malé vodovody, např. v Letech nebo v Práchech na Šumavě. To nám nevyhovuje,“ uzavřel Kadlec. (pš)

Živo je v těchto zasněžených dnech na brdských Hřebenech. S lyžemi se sem vypravil i Třebeňák Kamil Bučinský. Foto NN M. Frýdl

Masopust u sousedů

Tradiční oslavy Masopustu se budou 8. února konat kromě Zadní Třebaně i v Mokropsích. Scénář masopustního veselí, které se uskuteční už počtvrté, se v mnohém shoduje s třebeňským. Průvod maškár vyjde od hasičárny ve 13.30. Následovat bude masopustní fraška, již připravuje herec divadla Na Vinohradech, občan Černošic B. Slovák s přáteli. „O čem hra bude, nikdo neví. Pan Slovák to tají,“ uvedla pro NN redaktorka černošického časopisu Hromková. Zábava se u sousedů nekoná. Organizačně se na oslavách nejvíce podílí místní hasiči, kteří tradici, jež se v Mokropsích udržovala před válkou, obnovili v 80. letech. (pš)

Havárie vodovodu

Havárie na letovském vodovodu v ulici V chaloupkách byla zjištěna v sobotu 11. ledna.

Podle slov zaměstnance Obecního úřadu v Letech Libora Švéda došlo ke vtečení vody do kanalizační šachty. Na místo nehody byli přivoláni technici z provozovatelské firmy Aquaconsult. (pš)

Továrna vyhořela

K požáru nově vybudované haly firmy Univeg nacházející se vedle letovského kravína došlo v noci ze 3. na 4. ledna.

Hořet - nejspíš od elektroinstalace - začalo po půlnoci. Přestože se na místo sjelo několik hasičských sborů, továrnu na výrobu plastů, jež ještě nebyla pojištěna, se zachránit nepodařilo. „Zásah byl nebezpečný,“ řekl NN zástupce velitele HZS Tomáš Havlík. „Hasiči se pohybovali pod polozhrnutým stropem, padaly na ně plechy a chodili v rozehrnutých plastech, takže hrozilo nebezpečí popálení. Zásahovat bylo nutné v dýchací technice.“ Škoda se odhaduje na 10, uchráněné hodnoty 50 milionů Kč, příčina požáru je v šetření. (pš, vš)

Dle paragrafu...

* Alkohol, cigarety, jídlo odnesl neznámý „hladovec“, jenž se 9. 1. vloupal do hlásničtřebeňské prodejny baňky Víkend. Škodu je 8.500 Kč. (šm)

* Pondělí třináctého se stalo nešťasným dnem pro dva majitele chat v Hlásně Třebani. Navštívil je dosud neidentifikovaný poberta. Prvnímu majiteli způsobil škodu 17.000, druhému 4.500 Kč. (šm)

* Mrtvá žena byla nalezena ve svém bytě v obci Vysoký Újezd. Lékař konstatoval, že paní zemřela na infarkt a v bytě ležela dva dny. (šm)

* Patnáct trestných činů bylo za prvních 13 dní roku spácháno v rajonu fevrujické policie. (dla)

* V minulém čísle NN byla otištěna informace o tom, že se Policií ČR v Revnicích podařilo zadržet zloděje vánočních stromků. Pachatelé byli zadrženi policií městskou. Autorka se omlouvá. (pš, NN)

Poprvé směr Západ

TŘEBAŇSTÍ TURISTÉ TĚSNĚ PO REVOLUCI ZA ŽELEZNOU OPONOU

Krátce po pádu železné opony se zadnotřebaňští turisté vydali na cestu do »kapitalistické« ciziny. Takhle své zážitky vidí s odstupem několika let.

(NN)
Konečně jsme nemuseli čekat na devizový příslib a mohli vyrazit, kam chtěli. A tak jsme naplánovali cestu na jih, do Julských Alp.

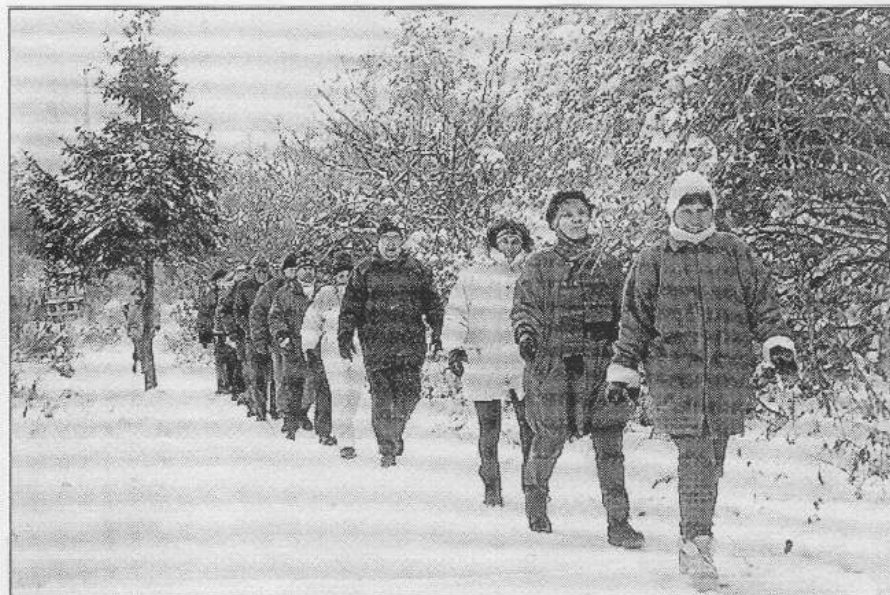
Byla nás celá výprava: Náčelník Suk, Vlasta Moravec, Jirka Vokál se svojí Věrou a tři Zdičáci pod křídly přítele Jardy Červenky. Náš autopark sestával ze zánovní Škody 1.203, červené, žluté a zelené škodovky 105. Když jsme vytáhli Červenku ve Zdičích z vany, konečně jsem uvěřila, že jedeme. Zamířili jsme na Třeboň a Chlum, kde jsme přespalí. Další den jsme jeli kolem Lince na Klagenfurt a Villah. Vodou z ešusu jsme chladili motor, abychom na dvojku vyjeli. Italové na hranici nás po ujištění, že máme nějaké valuty, pustili dál a my sklouzli do Jesenice a zamířili do doliny Vrta. Bylo to impozantní, když se nad námi tyčila kolmá stěna bílého vápence až k vrcholu ve výšce 2.863 m bez náznaku jakékoli cestičky natož stezky.

Po zjištění, na kolik by nás přišel nocleh v turistické chatě, se náčelník obětoval, sblížil se s tammím personálem a zajistil spaní v opuštěné ubytovně pro lesní dělníky, která byla vybavena pouze fortelnými palandami se slanníky. Vodu jsme našli v potoce a světlo jsme nepotřebovali.

Druhý den ráno jsme přes podzemní kamennou říčku vyrazili do stěny. Stoupání bylo dlouhé, ale zajímavé. A taky pořádně náročné, hlavně na dýchání. Kuřáci začali brzy ztrácet kontakt, ostatní vředu stihli kromě stoupání mnoho dalších věcí. S pomocí úzkých lávek, skob a řetězů jsme dorazili pod skalní převis ke studánce, kde jsme se mohli osvěžit a počkat na ostatní. Koncentrovali jsme síly na rozměklé sněhové pole, které nás dělilo od meteorologické stanice v sedle pod vrcholem. Promočená, ale šťastná jsme tam asi po hodině dorazili. Dali jsme si bylinkový čaj, snědli něco ze zásob a vyslechli rady horára. Protože se mezitím začalo velmi rychle kazit počasí, doporučil nám jít na vrchol (posledních asi 250 metrů převýšení) až ráno, abychom něco viděli. Zaplatili jsme valuty za postel v ubytovně a někdo zalehl, jiní se dívali na finále mistrovství světa ve fotbale.

Ráno nás náčelník vzbudil před pátou. Po mračích

nebylo památky, slunce se blyštělo po zledovatělém svahu. Suk s Červenkou nám mačkami dělali schody »do nebe«, a tak jsme postupně po všech končetinách a za pomoci pevných kovových tyčí a skob dostoupali až na vrchol. Celé bílé panoráma Julek bylo pod námi, v dálce se tyčil Grossglockner - tolik bílého vápence jsme ještě nikdy neviděli. Pokoření vrcholu jsme oslavili připitkem vynesným pivem ve skle (Moravec), udělali vrcholový snímek a kolem pomníčků obětí vrcholu jsme se opatrně spouštěli dolů do sedla. Na chatu jsme již nešli a jako s lavinou jsme jeli dolů po sněhu ke studánce. Tam jsme odbočili na jinou zpáteční cestu, která byla neméně zajímavá a

Při cestě na Kuchařik navštívili členové třebaňského KCT prostná z turisty velmi oblíbené Cimrmanovy Metodiky chodce českého. Zde se konkrétně jedná o tzv. husí pochod. Foto NN M. Frydl

Turisté na běžkách

JEL KAŽDÝ, KDO SI MOHL UDĚLAT VOLNÉ NEDELNÍ ODPOLEDNE

Nečekaný přívál sněhu v minulých dnech jsme jako správní sportovci a turisté přivítali s nadšením a hned se o víkendu rozeběhla akce »Hurá na lyže«. Jel každý, kdo si mohl udělat volné nedělní odpoledne.

Na sraz, který byl u Moravců, nás nakonec do-sprintovalo osm. Bylo zataženo, s občasnými sněhovými přeháňkami, ale teplo a celkem příjemně. Trasu, kterou měl velitel jako vždy perfektně připravenou, ještě několikrát na naše tvrdé připomínky změnil, ale ani tak nebyl začátek zrovna super. Nejprve jsme odmítli lézt po kolenou pod stromy obléžkanými sněhem po zamrzlém Svinářském potoce, a proto nás Pavel Suk alespoň pro-

táhl bočlákovým polem ve Slemenech, abychom si patřičně užili. Následovala neoblíbená cesta po silnici na Svináře, kterou nám našístit ihned posypal sypac s pluhem, a tak jsme za Hájkem konečně vyrazili na sněhové pláni Bílého Kamene k Litni.

Byla sice trochu mlha, ale opět následovaly dohady, kde vlastně jsme a kterým směrem to jdeme. Názozy se velmi různily a byla kolem toho velká legrace. Nakonec nás zachránili místní chatari a my jsme se mohli vydat správným směrem na Liteň. Kuriozitou bylo, že jsme přijeli po zavazích pražických lokálky na první nástupiště zdejšího nádraží. Celá Liteň připomínala vysokohorské sídliště. Všude závěje a jen lehece uklizené chodníky - pohodlně jsme projeli náměstím až ke zdejší restauraci U lípy. Po krátkém občerstvení na zahřátí jsme se vydali okolo liteňského kostela na křižovatku do Bělče a nádherně zasněženými Vatinami k domovu. Byla to nádhra. Věra Schneiderová

Na Brdech...

(Dokončení ze strany 1)

Ohníšt se pomalu propadalo do sněhu, byl nejvyšší čas vyrazit na další cestu. Na hřebenech bylo krásně, jako na opravdových horách. Sjížděli jsme po mírných i prudkých svazích, občas nás čekalo malé stoupání. V dobré kondici a bez úrazu jsme dojeli na Haloury a dále do Svinář. Zdejší hospoda byla v krátké chvíli plná třebaňáků - chvíli po nás z vrtníku v Hatích dorazili i fotbalisté třebaňského Ostrovu. Po krátkém zastavení na občerstvení jsme již za tmy, po cestě a s lyžemi na ramenou dorazili šťastně domů.

Věra Schneiderová

obtížná - podle kolmých skalních stupňů asi 20 metrů vysokých, se jmenovala Prah. Po skobách a řetězech jsme klesali až dolů pod jazyk ledovce, ze kterého vytékala podzemní řeka. Po očištění jsme večer výstup řádně oslavili.

Druhý den nás probudil cinkot zvonců. Kolem boudu se popásalo na osmdesát strakatých krav. Bylo nádherné. Někteří lenošili a hráli mariáš. Zdičáci s jedinou týmovou dámou odjeli k jezeru Bled. Tam jsme se vykoupani a došli si prohlédnout vodopády na řece Savica. Další den jsme pokračovali přes Ljubljano do italského Terstu. Našli jsme moře a smočili v něm znavené těly. Dlouho jsme hledali piniový háj k přespaní a když se nám to podařilo, nemohli jsme kvůli komárům usnout. V šest ráno nás vyhnala boufka a náčelník rozhodl: Jedeme na sever. A tak jsme místo Itálie prožili poslední den v budějovickém bazénu a sauně a pak na statku u táty Jardy Červenky. A to byla tečka za první cestou turistů »na západ«.

Věra Vokálová

Bál má být v březnu

Příprava celodenní lyžařské výpravy z Vizin do Zadní Třeboň byla na programu minulých schůzek místního Klubu českých turistů.

Dále se projednával - a skládal - příspěvek na do-stavbu turistické chaty v Prášilech na Šumavě. Host a současně nový zájemce o nezapomenutelné zážitky s našim Klubem Jiří Nádvorník byl po-drobně seznámen s »turistickými pravidly Pavla Suka«. Zároveň pokorně požádal (s pomocí velkých »panáků«) o přijetí mezi třebaňské turisty.

V závěru akce byl prodiskutován nápad uspořádat turistický bál nebo karneval. Konat by se měl v průběhu března. (vės)

Kalendář akcí '97

Plán akcí zadnotřebaňského KCT na tento rok. Novoroční pochod na Brdy a dva lyžařské výle-ty už se uskutečnily v průběhu ledna.

15. 22. 2. - týdenní pobyt v Jeseníkách; 15. 3. ???; 30. 3. - Velikonoční pochod; květen - sloven-ské luhy; červen - úklid hřbitova; UŠLAPTO '97, červenec - pobyt u moře a v pohoff Pirin; září - podzemní pobyt v horách; 28. 10. - jednodenní vý-let; 11. 10. - úklid hřbitova; prosinec - 13. 12. - výroční schůze; 26. 12. - vánoční výšlap. (vės)

NAŠE NOVINY - osmý ročník nezávislého třebaňského občasníku. Řídí redakční rada: Ing. A. Tužek - čestný předseda in memoriam, M. Klouba-ková (vyřizuje předplatné; Zadní Třeboň 23, tel. 991 45 72), J. Malý, J. Petříš, V. Sedivý, rediguje M. Frydl (267 29 Zadní Třeboň 96). Jazyková lek-toika E. Malá, tisk UTAX Praha. Registrováno Referátem kultury OÚ Beroun (320200990). Uzávěrka čísla 19. ledna 1997.

Naše noviny jsou k dostání: Zadní Třeboň: Poš-tovní úřad, Koloniál I. Jahelková. Večerka Roubal a dcera, Samoobsluha Jednota, stánek na nádraží; Hl. Třeboň: Samoobsluha Jednota, pí Tomková, pí Jechová; Řevnice: Trafiky Pod Selmem, p. Ho-ly, u Zámečku, pí Kunštátová, u nádraží ČD, p. Kunštát, na náměstí; Svinář: Obchod K+H.

Poslední výšlap

Loňský úspěšný rok zakončil Klub českých tur-ristů Zadní Třeboň pochodem na Kuchařik.

Přes mrazivé počasí se nás u místní lípy sešlo pat-náct, a proto měl náš velitel Pavel Suk velkou radost a dobrou náladu. Cesta vedla po zasněže-ném břehu Berouanky do Řevnic, dále přes most a kolem kempu na Rovina a potom po namrzlé a kluzké asfaltce na Mořinku. Zde bylo první zasta-vení na zahřátí v hospodě U Barchánků. Po chvíl-ce odpočinku a občerstvení v příjemném prostředí rodinné hospody jsme pokračovali přes Karlické údolí zasněženými úvozy a lesními cestami na Roblín a pak už nás čekala konečná - Kuchařik.

V místní restauraci pro nás měli nachystanou za-bijačkovou polevku a guláš. Po příjemném pose-zení, které nám také zpříjemnili myslivci zpěvem a harmonikou, se ti mladší vydali pěšky na cestu k domovu, ostatní počkali na odvoz. (vės)